

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha a soudců
JUDr. Jitky Hroudové a Mgr. Marka Zimy ve věci

žalobkyně: **DAPHNE – Institut aplikované ekologie, z. s.**, IČO 02716011
sídlem Žumberk 71, 538 36 Žumberk
zastoupená advokátem Mgr. Františkem Málkem,
sídlem 17. listopadu 238, 530 02 Pardubice

proti
žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**,
sídlem Vršovická 1442/65, 100 10 Praha

o žalobě proti rozhodnutí ministra životního prostředí ze dne 10. 6. 2024, č. j.
MŽP/2024/290/474, sp. zn.: R/4218,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhá zrušení v záhlaví
označeného rozhodnutí (dále též „napadené rozhodnutí“, případně „rozhodnutí o

rozkladu“), jímž ministr zamítl její rozklad podaný proti rozhodnutí ministerstva životního prostředí ze dne 25. 9. 2023, č. j. MZP/2023/330/1657 (dále „prvostupňové rozhodnutí“, případně „rozhodnutí správního orgánu prvního stupně“), a toto rozhodnutí potvrdil. Tímto prvostupňovým rozhodnutím byla žalobkyni výrokem I. dle ustanovení § 15 odst. 1 písm. d) a h) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o rozpočtových pravidlech“ či „ZRP“), odňata dotace ve výši 17 226 819,10 Kč pro projekt registrační č. CZ.05.4.27/0.0/0.0/17_058/0006232 „Obnova stanovišť modráska bahenního (Phengaris nausithous), modráska černoskvřnného (Phengaris arion) a rosnatky okrouhlolisté (Drosera rotundifolia) v Pardubickém kraji“ (dále jen „Projekt“) a výrokem II. uložena povinnost dle ustanovení § 15 odst. 5 ZRP vrátit již vyplacenou část dotace ve výši 1 268 366,96 Kč poskytovateli dotace do 15 dnů od právní moci předmětného rozhodnutí.

Žalobní body

2. Žalobkyně v prvé řadě namítla nepřezkoumatelnost a nezákonnost odnětí dotace. Napadené rozhodnutí dle žalobkyně nepřináší detailnější vysvětlení důvodů pro odnětí dotace, stručně opakuje důvody prvostupňového správního orgánu, a výslovně nereaguje na řadu konkrétních námitek žalobkyně. Žalobkyně je názoru, že postup odnětí dotace z důvodu dle § 15 odst. 1 písm. h) ZRP je v rozporu s požadavkem předvídatelnosti rozhodování poskytovatele dotace, žalovaný měl rovněž překročit meze správního uvážení, přičemž celý tento postup je dle žalobkyně nepřezkoumatelný pro vnitřní rozpornost tvrzených důvodů.
3. Žalobkyně dovozuje rozpornost úvah a postupu správních orgánů v řešení situace, která nastala v souvislosti s trestním stíháním zaměstnance žalobkyně J. M. Ten byl rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 15. 5. 2022, č. j. 63 T 1/2022-2605, shledán vinným z trestného činu poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, 4 písm. c) zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále též „trestní zákoník“), dílem dokonaného, dílem ukončeného ve stadiu pokusu podle § 21 trestního zákoníku, a odsouzen k podmíněnému trestu odnětí svobody a peněžitému trestu, přičemž rozsudek nabyl právní moci dne 16. 5. 2022 ve výroku o vině a trestu, dne 3. 6. 2022 ve výroku o náhradě škody a je vykonatelný dnem 3. 6. 2022. Trestná činnost J. M. přitom souvisela s realizací Projektu. Žalobkyně poukázala na to, že i přes výše uvedené byla napříč zainteresovanými stranami tendence v Projektu pokračovat z důvodu zájmu na jeho dokončení s ohledem na jeho vysoký environmentální přínos.
4. Pokud tedy správní orgány potvrdily svůj zájem na pokračování Projektu, a že pro ně trestní stíhání a odsouzení J. M. nebylo důvodem odnětí dotace, tedy že byly schopny i za takové situace pracovat s žalobkyní dříve doloženými podklady, nemohly se později tytéž skutečnosti bez jakékoliv relevantní změny skutkových zjištění stát důvodem pro odnětí dotace. K tomu rovněž žalobkyně poukazuje na to, že odnětí dotace dle § 15 odst. 1 písm. h) ZRP není obligatorním postupem, nýbrž fakultativním, který závisí právě na přezkoumatelném správním uvážení. Žalobkyně namítá, že takto učiněné správní uvážení není možné později měnit a rozhodnout bez doplnění jakýchkoliv dodatečně zjištěných skutečností.
5. Další námitky žalobkyně směřují na proces jednání o změně projektu *pro futuro* s ohledem na výše uvedenou trestnou činnost dr. M. Žalobkyně má za to, že nemusela vyhovět požadavkům poskytovatele dotace na změnu Projektu, jelikož neměly závazný charakter, ačkoliv vyšly z jednání mezi poskytovatelem dotace a žalobkyní. Nemůže jí tak být

vyčítáno, že po jejich ekonomickém zhodnocení přišla s vlastním návrhem na jejich modifikaci.

6. Rovněž žalobkyně namítla nepřezkoumatelnost a nezákonnost závěru správních orgánů o naplnění důvodu odnětí dotace dle § 15 odst. 1 písm. d) ZRP. Žalobkyně namítá, že závěr o nemožnosti dosáhnout účelu, na nějž byla dotace poskytnuta, nebyl ve správním řízení dostatečně věcně podložen a je v rozporu se skutkovým stavem vyplývajícím ze správního spisu, který žádná z rozhodujících instancí při svém rozhodování nevzala řádně v potaz. Namísto něj správní orgány poskytly jen naprosto vágní a skutkově nepřezkoumatelné závěry.
7. Dále pak namítla, že nemohlo být přistoupeno k odnětí dotace z důvodu uvedeného v § 15 odst. 1 písm. d) zákona o rozpočtových pravidlech, pokud mohl poskytovatel dotace potenciálně využít postupu spočívajícího v tzv. finančních opravách, s nimiž počítalo samotné rozhodnutí o poskytnutí dotace.
8. Žalobkyně také namítla, že se nedopustila obstrukčního jednání, když ve vztahu ke zvažované změně projektu po ekonomickém zhodnocení přišla s odlišným návrhem, spočívajícím v dokončení projektu svépomocí při současném pořízení techniky, jež bude i v rámci navazujících opatření sloužit k péči o projektové lokality. V návaznosti na to také uvedla, že nelze zakládat důvody nenaplnění účelu schválené podoby Projektu na skutečnosti, že s účinky *pro futuro* žalobkyně nepožádala o takovou změnu, jakou si představoval žalovaný. Správní spis tak dle žalobkyně neobsahuje žádné podklady, z nichž by se dalo dovodit naplnění podmínek pro odnětí dotace.

Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě nejprve zrekapituloval stav věci, a navrhl, aby soud žalobu zamítl jako nedůvodnou. Uvedl, že nesouhlasí s tvrzením žalobkyně, že rozhodl bez toho, aniž by se zabýval právními námitkami žalobkyně a přihlédl ke skutečnostem, které uváděla ve svých důkazních návrzích. Své rozhodnutí přitom považuje za řádně odůvodněné a nesouhlasí tak s námitkou jeho nepřezkoumatelnosti.
10. Dále pak poukázal na to, že žalobkyně byla průběžně informována o možnosti odnětí dotace. Postup správních orgánů proto není možné označit za nepředvídatelný. Stran trestné činnosti dr. M. a jejím vlivu na pokračování financování Projektu žalovaný uvedl, že pakliže je u projektu identifikována trestná činnost, je nutno takový projekt v souladu s unijní legislativou a pravidly implementace evropských strukturálních fondů považovat za tzv. nesrovnalost. Byl proto v rámci zásady jednání řádného hospodáře povinen konat, aby chránil finanční prostředky daňových poplatníků.
11. Dle žalovaného měla chyba v nastavení celkových postupů příjemce za následek narušení důvěry v kvalitu a oprávněnost veškerých dokumentů, které dr. M. jako zaměstnanec ve funkci koordinátora/projektového manažera pro příjemce dotace administroval. Navíc z toho, že Mgr. Z. H., jako statutární zástupce příjemce, si sám ani nebyl vědom toho, že u projektu docházelo k trestné činnosti, bylo možné dovodit, že ani on nebyl schopen zaručit, že se tato trestná činnost nedotkla i dalších dokumentů. Žalovaný měl za prokázané, že kontrolní procesy příjemce dotace při administraci Projektu byly nefunkční.
12. Stejně tak žalovaný upozornil na to, že od počátku zvažoval odnětí dotace z důvodu později prokázané trestné činnosti v souvislosti s Projektem, na což žalobkyni upozornil. Důvodem pro odnětí dotace byla významná změna situace týkající se Projektu, kterou byla

neschopnost či neochota žalobkyně dokončit předmětný projekt takovým způsobem, aby žalovaný mohl garantovat jeho způsobilost ve vztahu k následné refundaci ze zdrojů EU. Projekty předmětného Operačního programu se totiž vždy nejprve tzv. předfinancují ze zdrojů kapitoly státního rozpočtu ministerstva životního prostředí. Následně po certifikaci výdajů získává příslušná kapitola státního rozpočtu zpětně vynaložené prostředky ze zdrojů EU. Mělo tedy být co možná nejvíce eliminováno riziko, že by náklady na Projekt, co do poskytnuté dotace ze státního rozpočtu, nebyly refundovány z prostředků strukturálních a investičních fondů EU.

13. K námitce, že by v nyní řešeném případě bylo vhodnější využít pouze finanční opravy, a nikoliv odnětí celé dotace, uvedl žalovaný, že zde byl zájem na pokračování projektu, a proto bylo mezi poskytovatelem dotace a jejím příjemcem (žalobkyní) dohodnuto, že žalobkyně předloží při jednáních vymezenou formu změny Projektu. Byla tak potřebná její součinnost, která však neproběhla. Projekt měl být upraven tak, aby veškeré další činnosti na Projektu byly zajištěny výhradně externími dodavateli, kteří vzejdou z výběrového řízení na veřejnou zakázku, a rovněž vypsání takovéto veřejné zakázky. S tímto postupem žalobkyně souhlasila dne 11. 2. 2022, přičemž přislíbila, že Projekt výše uvedeným způsobem pozmění a vypíše výběrové řízení na veřejnou zakázku. Žalovaný poukázal na to, že bez návrhu změny projektu vycházejícího ze strany příjemce dotace (žalobkyně) nebyl oprávněn takovou změnu provést, jelikož Rozhodnutí o poskytnutí dotace lze modifikovat pouze na žádost příjemce, nikoli *ex offio*. Toho si dle žalovaného musela být žalobkyně vědoma, neboť byla o této skutečnosti žalovaným informována.
14. Žalovaný nesouhlasí ani s tím, že správní uvážení *ex post* nečekaně změnil a rozhodl o odnětí dotace pouze z důvodu trestné činnosti dr. M., ačkoli dříve trestnou činnost dr. M. za důvod k odnětí dotace nepovažoval. Od počátku totiž považoval za závažnou nejen trestnou činnost dr. M., ale rovněž nefunkčnost kontrolních procesů, a proto požadoval, aby byl Projekt změněn tak, že ani případná nefunkčnost kontrolních procesů nezvýší riziko, že poskytnutá dotace nebude ve finále refundována z prostředků ESIF, ale naopak bude hrazena ze státního rozpočtu ČR. Trestná činnost dr. M. a závažnou nefunkčnost kontrolních procesů u žalobkyně je nutno vnímat souhrnně. Když se ukázalo, že žalobkyně nehodlá postupovat tak, jak původně akceptovala, přistoupil žalovaný k odnětí dotace. Žalovaný rovněž uvedl, že tvrzení žalobkyně o „neformálnosti“ a „nezávaznosti“ dohodnutých změn projektu *pro futuro* neobstojí, jelikož pouze tyto změny, jak vyplynulo z jednání mezi žalobkyní a poskytovatelem dotace, mohly odvrátit odnětí dotace s ohledem na důvody související s trestnou činností dr. M. a absencí kontrolních mechanismů žalobkyně. K tomuto dále odkázal na celý průběh jednání o budoucnosti Projektu mezi poskytovatelem dotace a žalobkyní. Námitky stran následného ekonomického zhodnocení původně dohodnutých změn jsou s ohledem na celý proces jednání mezi dotčenými stranami rovněž nedůvodné, jelikož již v rámci tohoto procesu si žalobkyně mohla vyčíslit ekonomickou náročnost navrhovaných změn Projektu.
15. Stran námitky k naplnění důvodu odnětí dotace dle § 15 odst. 1 písm. d) ZRP žalovaný uvedl, že závěr o naplnění tohoto důvodu byl dostatečně věcně podložen a má oporu ve skutkovém stavu. Má za to, že bylo dostatečně odůvodněno, proč jsou správní orgány toho názoru, že účel poskytnuté dotace v žádném případě nemohl být splněn včas, tj. nejpozději do 31. 12. 2023. Jelikož nemohl být Projekt splněn řádně a především včas, což bylo náležitě odůvodněno, nebylo možné přistoupit k pouhé finanční opravě, nýbrž bylo nutné rozhodnout o odnětí celé dotace.

16. K námitce týkající se obstrukčního jednání žalobkyně, uvedl, že žalobkyně neprojevovala snahu pokusit se o modifikaci původní dohody, ale o dokončení projektu svépomocí včetně nákupu techniky k tomu potřebné. Výdaj na pořízení techniky by navíc dle žalovaného byl nezpůsobilý.

Obsah správního spisu

17. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobkyni byla poskytnuta dotace na výše specifikovaný Projekt. Při provádění kontroly žádosti o platbu v rámci administrace podkladů dotace byly zjištěny nesrovnalosti ze strany příjemce dotace (žalobkyně). Tyto nesrovnalosti týkající se odměn z dohod o provedení práce různých fyzických osob, pravdivosti dokumentace u dalších osob zapojených do Projektu, nakonec vedly k zahájení trestního stíhání koordinátora/projektového manažera žalobkyně, dr. M. Tato osoba byla posléze, výše uvedeným rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích, shledána vinnou z výše nadepsaného zločinu.
18. I přes pravomocné odsouzení dr. M., kterým byly také zpochybněny kontrolní mechanismy Projektu, považoval poskytovatel dotace, stejně jako žalobkyně, dokončení projektu za žádoucí. Došlo k několika jednáním mezi příjemcem dotace (žalobkyní) a jejím poskytovatelem, v rámci nichž byla dohodnuta změna Projektu do takové podoby, v rámci níž měly být další práce na Projektu do budoucna realizovány pouze dodavatelským způsobem, čímž by náklady prošly otevřenou soutěží. Žalobkyně byla poté opakovaně vyzvána k doložení stavu jednotlivých lokalit. Stejně tak byla vyzvána k doložení podkladů k zadávacímu řízení na provedení zbytku prací na Projektu v letech 2022 a 2023 a k podkladům ke změně Projektu. Na tyto výzvy nebylo adekvátně reagováno. Po prodloužení lhůty k doložení požadovaného žalobkyně doložila fotodokumentaci lokalit a informovala o plánovaném předložení dalších požadovaných podkladů do konce srpna 2022. Současně uvedla informace o plánovaném zadání prací dodavateli pro zahájení plnění v průběhu druhé poloviny roku 2022. Žalobkyně svůj slib zaslat podklady do konce srpna 2022 nedodržela. Podklady zadávacího řízení rovněž nedoložila. Uvedla, že zadávací řízení plánuje vyhlásit v průběhu zimního období 2022/2023. Příjemce dotace (žalobkyně) tak nedodržel dohodu uzavřenou s poskytovatelem dotace. S ohledem na časovou ztrátu v realizaci Projektu dospěl poskytovatel dotace k závěru, že není možné dosáhnout naplnění účelu dotace a požádal o zahájení řízení o odnětí dotace, to bylo zahájeno dne 16. 11. 2022.
19. Oznámení o odnětí dotace bylo žalobkyni doručeno dne 16. 11. 2022. Ta k němu zaslala písemné vyjádření ze dne 30. 11. 2022. Zástupci žalobkyně bylo umožněno seznámit se s podklady řízení formou nahlížení do spisu dne 14. 12. 2022. Žalobkyně se k těmto podkladům vyjádřila dne 13. 1. 2023. Poté byla žalobkyně přípisem ze dne 26. 4. 2023 znovu poučena o možnosti seznámení se s podklady pro správní rozhodnutí. Žalobkyně se poté k těmto podkladům vyjádřila přípisem ze dne 12. 6. 2023. Poté došlo k vydání výše nadepsaného prvostupňového správního rozhodnutí, jímž bylo rozhodnuto tak, jak je výše uvedeno.
20. Proti prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně blanketní rozklad dne 11. 10. 2023, který, po lhůtě k tomu stanovené, doplnila dne 10. 1. 2024. Žalovaný i přesto přihlédl k obsahu takto opožděného doplnění rozkladu. Rozklad ministr zamítl a potvrdil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Po vypořádání rozkladových námitek se přiklonil k právnímu názoru uvedenému v prvostupňovém rozhodnutí, dospěl k závěru, že vznesené námitky nejsou důvodné, prvostupňové rozhodnutí je věcně správné, bylo vydáno

v souladu s právními předpisy a postup prvostupňového správního orgánu neshledal v rozporu se zákonem.

Posouzení věci Městským soudem v Praze

21. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
22. Žalobu podala včas osoba k tomu oprávněná.
23. Žaloba není důvodná.
24. Městský soud o věci rozhodl bez jednání, jelikož s tímto postupem účastníci nevyjádřili výslovný nesouhlas (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Důvodem pro nařízení jednání nebylo ani dokazování, neboť veškeré listiny potřebné pro rozhodnutí jsou obsaženy ve správním spisu, jímž se dokazování neprovádí [rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117].
25. V nyní projednávané věci se soud zabýval otázkou, zda bylo možné změnit právní posouzení potřeby zahájit řízení o odnětí dotace z důvodu uvedeného v § 15 odst. 1 písm. h) ZRP s ohledem na specifické okolnosti daného případu, i bez doplnění dalších rozhodných skutečností. Dále se soud zabýval otázkou, zda byl naplněn také důvod pro odnětí dotace dle § 15 odst. 1 písm. d) ZRP.
26. Soud se nejdříve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, neboť pokud by byla tato námitka důvodná, bylo by to již samo o sobě důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí, aniž by soud přezkoumával důvodnost dalších v žalobě uplatněných námitek. Musí se tedy jednat o rozhodnutí srozumitelné a opřené o dostatek relevantních důvodů (srov. rozsudky NSS ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, či ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64). Nepřezkoumatelnost tvrzená žalobkyní má spočívat ve vnitřní rozpornosti rozhodnutí, která by měla zakládat nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro jeho nesrozumitelnost. Současně pak namítla nepřezkoumatelnost rozhodnutí ministra i prvostupňového správního orgánu pro nedostatek důvodů, což dle žalobkyně plyne z toho, že tato rozhodnutí nevysvětlují, proč se s ohledem na prokázané množství realizovaných opatření a jejich výsledky nejedná o přípustnou míru naplnění účelu v rámci předem schváleného projektu, ale o situaci, kdy již účel projektu „nelze splnit“.
27. Dle ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí.*
28. Nepřezkoumatelnými pro nesrozumitelnost jsou rozhodnutí, z nichž nelze seznat, jak správní orgán rozhodl. To může být dáno absencí výroku, nedostatky jazykového vyjádření výroku nebo vnitřní rozporností. Musí se jednat o takové nedostatky, které zabraňují porozumět výroku rozhodnutí, tedy zjistit, jak správní orgán rozhodl. Výrok je nesrozumitelný také tehdy, když je vnitřně rozporný výrok sám nebo plyne-li tato vnitřní rozpornost z obsahu odůvodnění, které neodpovídá výroku. Rozhodnutí může být nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost i tehdy, není-li nesrozumitelností zatížen samotný výrok, ale odůvodnění rozhodnutí. Takový případ nastane tehdy, je-li rozhodnutí stíženo formulační nesrozumitelností do té míry, že nedává smysl, který by svědčil o skutkových a právních důvodech rozhodnutí (rozsudek NSS ve věci sp. zn. 7 A 547/2002). Tento následek

může mít i vnitřní rozpornost odůvodnění rozhodnutí, nejsou-li v důsledku toho z odůvodnění rozhodnutí seznatelné skutečné důvody výroku rozhodnutí.

29. Dle ustálené judikatury jsou nepřezkoumatelnými pro nedostatek důvodů rozhodnutí, není-li zřejmé, z jakých podkladů rozhodnutí činil a jakými úvahami se při hodnocení těchto podkladů správní orgán řídil (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2007, č. j. 6 Ads 87/2006-36). Z rozsudku NSS ze dne 22. 1. 2004, č. j. 4 Azs 55/2003-51, je dále zřejmé, že nepřezkoumatelnost je také dána, jestliže správní orgán v rozhodnutí neuvede podklady rozhodnutí, z nichž dovodil své závěry, případně jestliže nevypořádal rozpory mezi zjištěnými podklady, tj. nevysvětlil proč upřednostnil podklady svědčící o určitém skutkovém závěru oproti jinému (rozsudek NSS ze dne 11. 8. 2004, č. j. 5 A 48/2001-47).
30. Městský soud připomíná, že nepřezkoumatelnost je nutné brát jako extrémní vadu rozhodnutí spočívající v jeho nesrozumitelnosti, případně absenci důvodů pro něj, a nikoliv jako pouhý nesouhlas se závěry v něm obsaženými. Smyslem nepřezkoumatelnosti je, zda napadené rozhodnutí splňuje podmínky stanovené pro odůvodnění a zda je možné ho přezkoumat. Soud poukazuje na to, že sama žalobkyně se závěry obsaženými v napadeném rozhodnutí věcně polemizuje a vznáší ve vztahu k nim konkrétní námitky, což by dozajista nebylo možné, pakliže by byly zatíženy vadou nepřezkoumatelnosti.
31. Mírou naplnění účelu Projektu se pak prvostupňový orgán zabýval mj. na stranách 13 a 14 svého rozhodnutí. Touto otázkou se pak zabýval rovněž ministr na straně 11 svého rozhodnutí.
32. Soud seznal, že ministr při rozhodování o rozkladu vycházel ze zjištění prvostupňového správního orgánu, které se opírá o dostatek důvodů, jež jsou srozumitelně prezentovány. Proto soud dospěl k závěru, že i žalovaný srozumitelně utvořil své závěry, napadené rozhodnutí dává smysl, a tedy ani ono vadou nepřezkoumatelnosti pro nesrozumitelnost ani nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů netrpí.
33. Z výše uvedených důvodů soud námitku nepřezkoumatelnosti neshledal důvodnou, a přešel proto k vlastnímu přezkumu rozhodnutí.
34. Soud se nejprve k námitce žalobkyně zabýval otázkou, zda byl naplněn důvod odnětí dotace dle § 15 odst. 1 písm. h) ZRP, resp. zda žalovaný při odnětí dotace nepředvídatelně změnil svůj právní názor na řešenou věc, a v důsledku toho odňal dotaci nezákonně.
35. Dle žalobkyně je postup žalovaného v rozporu s požadavkem předvídatelnosti rozhodování poskytovatele dotace ve vztahu ke změně posouzení věci, žalovaný měl rovněž překročit meze správního uvážení. Námitky míří především na postup žalovaného, když žalobkyně vytýká žalovanému, že nepřistoupil k odnětí dotace z důvodu uvedeného v § 15 odst. 1 písm. h) ZRP ihned, jakmile zjistil, že je tento důvod dán, ale se žalobkyní i nadále jednal o dokončení Projektu, přičemž k odnětí dotace přistoupil až později, kdy měl za to, že žalobkyně nedostojí svým povinností plynoucím z nově uzavřené dohody mezi účastníky.
36. Žalovaný je názoru, že postup jeho i dalších dotčených správních orgánů byl v souladu se zákonem, k překročení mezí správního uvážení nedošlo a rozhodnutí jsou adekvátně odůvodněna. K tomu, že nedošlo k odnětí dotace z důvodu dle § 15 odst. 1 písm. h) ZRP poukázal na to, že se jedná o fakultativní důvod odnětí dotace a není nijak určeno, kdy by k němu mělo dojít, pakliže se pro jeho uplatnění poskytovatel dotace rozhodne. Současně

vedl, že mezi poskytovatelem dotace a jejím příjemcem (žalobkyní) byla shoda na tom, že by měl Projekt nadále pokračovat s určitými změnami, na nichž se účastníci dohodli.

37. Dle ustanovení § 15 odst. 1 písm. h) ZRP *řízení o odnětí dotace nebo návratné finanční výpomoci může poskytovatel zahájit, došlo-li po vydání rozhodnutí o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci ke zjištění, že existuje pravomocný rozsudek, že v souvislosti s použitím peněžních prostředků získaných dotací nebo návratnou finanční výpomocí byl spáchán trestný čin.*
38. Mezi stranami není sporné, že zaměstnanec žalobkyně dr. M. byl pravomocně odsouzen za trestnou činnost, jíž se dopustil v souvislosti s realizací Projektu. Žalovaný tedy nepřistoupil k odnětí dotace, ačkoliv byl důvod dle § 15 odst. 1 písm. h) ZRP dán. Soud poukazuje na to, že předmětné ustanovení dává poskytovateli dotace pouze možnost dotaci odejmout, neukládá mu však žádnou povinnost. Žalovaný proto nepochybil, pokud k zahájení řízení o odnětí dotace nepřistoupil ihned, jakmile zjistil, že existuje pravomocný odsuzující rozsudek související s realizací Projektu.
39. Ze spisu a vyjádření stran je naopak zřejmé, že mezi účastníky byla shoda na tom, že by Projekt měl dále pokračovat. Vzhledem k příznivému ekologickému vlivu Projektu žalovaný přistoupil k dalším jednáním se žalobkyní, jejichž výsledkem byla dohoda, podle níž mělo dojít ke změně Projektu tak, že bude dokončen dodavateli, kteří vzejdou z otevřeného zadávacího řízení, aby se eliminovalo riziko, že poskytnutá dotace nakonec nebude refundovaná z prostředků EU. Na tuto dohodu žalobkyně přistoupila v e-mailu, který dne 11. 2. 2022 poslal ředitel žalobkyně pan Z. H. zástupcům poskytovatele dotace. Poskytovatel dotace navíc dle soudu postupoval v rámci řešení předmětné dotace až nadstandardně, když i přes to, že mohl přistoupit k odnětí dotace dle § 15 odst. 1 písm. h) ZRP, nadále jednal se žalobkyní a pokoušel se najít takovou variantu, která by umožnila v Projektu pokračovat. Ze spisu je pak patrné, že žalobkyně byla opakovaně vyzvána k tomu, aby předložila dokumenty související s plánovanou změnou Projektu, avšak na tyto výzvy náležitě nereagovala, když požadované dokumenty nedodala. Ze spisu soud navíc zjistil, že byly žalobkyni prodlužovány lhůty k doložení těchto dokumentů, což také svědčí o nadstandardním přístupu poskytovatele dotace. Stejně tak soud seznal, že žalobkyně byla opakovaně upozorněna na možnost odnětí dotace, pokud nepředloží dohodnutou změnu Projektu. Poskytovatel dotace poté přistoupil k zahájení řízení o jejím odnětí, jelikož žalobkyně nedostala své části dohody, kterou navíc chtěla posléze změnit do podoby, která nedávala smysl s ohledem na původní cíl dohody – vyvarování se označení výdajů jako nezpůsobilých, tj. takových, které by nebylo možné následně refundovat ze zdrojů EU.
40. Soud nemohl přisvědčit ani námitce žalobkyně, že žalovaný postavil své rozhodnutí stran naplnění § 15 odst. 1 písm. h) ZRP pouze na trestním stíhání dr. M. Z napadeného rozhodnutí se totiž podává, že trestní stíhání dr. M. odhalilo nedostatek kontrolních mechanismů k ochraně nakládání s finančními prostředky. Právě to bylo jedním z hlavních důvodů pro dohodu na změně Projektu tak, že bude dokončen dodavateli, které žalobkyně vybere v otevřeném zadávacím řízení.
41. Námitku právní nezávaznosti dohody mezi poskytovatelem dotace a žalobkyní pak soud označuje za irelevantní. Podstatné totiž je, že ze spisu jasně plyne, že dohoda mezi účastníky byla hlavním důvodem pro to, aby nebylo zahájeno řízení o odnětí dotace pro důvod dle § 15 odst. 1 písm. h) ZRP. Nadto je patrné, že žalobkyně výslovně souhlasila se změnou

Projektu *pro futuro*. Dotčeným orgánům proto nelze vytýkat, že se snažily o uzavření dohody se žalobkyní, aby mohlo být v Projektu pokračováno.

42. Z výše uvedeného dle soudu jasně plyne, že postup žalovaného byl vůči žalobkyni nadstandardně přívětivý, a to vzhledem k zájmu na pokračování Projektu. Současně není možné přisvědčit ani námitce nepředvídatelnosti rozhodnutí o odnětí dotace, neboť žalobkyně byla na tuto možnost opakovaně upozorňována. Při uvážení, které předcházelo rozhodnutí o odnětí dotace, správní orgán nepřekročil meze správního uvážení a postupoval v souladu s péčí řádného hospodáře. Soud se přiklonil k argumentu žalovaného, že pakliže by dotaci neodňal, vystavil by se riziku, že by prostředky nebyly následně refundovány z fondů EU, a v konečném důsledku by je nesl státní rozpočet ČR. Námitky směřující proti naplnění důvodu k odnětí dotace dle § 15 odst. 1 písm. h) ZRP proto nejsou důvodné.
43. Soud se poté zabýval námitkami, které žalobkyně vznesla ve vztahu k naplnění důvodu odnětí dotace dle § 15 odst. 1 písm. d) ZRP.
44. Žalobkyně namítla, že závěr o nemožnosti dosáhnout účelu, na nějž byla dotace poskytnuta, nebyl dostatečně věcně podložen a je v rozporu se skutkovým stavem vyplývajícím ze správního spisu, který žádný z rozhodujících orgánů při svém rozhodování nevzal řádně v potaz. Namísto toho správní orgány poskytly jen vágní a skutkově nepřezkoumatelné závěry. Dále pak namítla, že nemohlo být přistoupeno k odnětí dotace z důvodu uvedeného v § 15 odst. 1 písm. d) ZRP, pokud mohl poskytovatel dotace potenciálně využít postupu, který spočíval v tzv. finančních opravách.
45. Žalovaný má za to, že jeho závěry jsou dostatečně podloženy. Dále pak uvedl, že v obou rozhodnutích bylo podrobně zdůvodněno, proč účel poskytnuté dotace nemohl být splněn včas, tj. nejpozději do 31. 12. 2023. Dodal, že vzhledem k tomu, že účel Projektu nemohl být splněn řádně a včas, nebylo možné přistoupit k finanční opravě, ale bylo nutné rozhodnout o odnětí celé dotace.
46. Dle ustanovení § 15 odst. 1 písm. d) ZRP *řízení o odnětí dotace nebo návratné finanční výpomoci může poskytovatel zahájit, došlo-li po vydání rozhodnutí o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci ke zjištění, že nemůže být splněn řádně nebo včas účel, na který byla dotace poskytnuta, pokud již nedošlo k zahájení daňové kontroly, jejímž předmětem je zjištění, zda došlo k porušení rozpočtové kázně.*
47. Soud předesílá, že z napadeného rozhodnutí je patrné, že oba důvody pro odnětí dotace, tj. důvody dle § 15 odst. 1 písm. d) a h) ZRP, je nutné vnímat v tomto případě propojené. Kombinací skutečností totiž byly tyto důvody dány současně a vzájemně se podporují. Ze správního spisu plyne, že nejzazší termín splnění Projektu byl 31. 12. 2023. Jak již soud výše uvedl, mezi poskytovatelem dotace a žalobkyní byla uzavřena dohoda o tom, že žalobkyně předloží změnu Projektu a s tím spojené dokumenty týkající se budoucího zadávacího řízení pro výběr externích dodavatelů, kteří by se účastnili Projektu. Tato dohoda byla stvrzena e-mailem ze dne 11. 2. 2022. Podstatou námitek směřujících na naplnění důvodu dle § 15 odst. 1 písm. d) ZRP je, zda ob stojí názor správních orgánů a časové nemožnosti splnit Projekt tak, jak bylo dohodnuto.
48. Jak v napadeném rozhodnutí, tak i v rozhodnutí prvostupňového správního orgánu je podrobně popsán vývoj událostí, které směřovaly až k zahájení řízení o odnětí dotace. Podstatné přitom je, že se strany dohodly na modifikaci Projektu, aby se předešlo možným nesrovnalostem a Projekt mohl pokračovat. Tato dohoda byla stvrzena dne 11. 2. 2022. Bylo

dohodnuto, že žalobkyně předloží změnu Projektu tak, že bude dokončen externími dodavateli, které žalobkyně vybere v transparentním výběrovém řízení. Následně byla žalobkyně vyzvána, aby předložila zprávu o stavu lokalit dotčených Projektem a také dokumenty související s výběrovým řízením. Žalobkyně přislíbila doložení žádosti o změnu Projektu do konce srpna 2022. Ke dni 22. 9. 2022 však žalobkyně nic nedodala.

49. Soud se ztotožňuje s názorem žalovaného, že pokud by chtěla žalobkyně dostat dohodu z února téhož roku a dokončit Projekt dle dohody v součinnosti s externími dodavateli, musela by mít již koncem září 2022 zpracovanou dokumentaci k výběrovému řízení. Výběrové řízení na dodavatele je totiž časově náročné, navíc samotné provádění prací by bylo rovněž značně omezeno dobou vegetačního klidu v dotčených lokalitách. Externí dodavatel tak měl být vybrán nejpozději ke dni 31. 12. 2022, to se však zdá jako neproveditelné, když s ohledem na obvyklou délku otevřeného zadávacího řízení by nejzazším možným termínem pro jeho vypsání byl konec měsíce září roku 2022. Řízení o odnětí dotace bylo zahájeno v polovině listopadu 2022. Žalobkyně posléze uvedla, že z ekonomických důvodů by chtěla dokončit Projekt svépomocí s pořízením příslušné techniky. Soud rovněž souhlasí s žalovaným v tom, že pořízení této techniky by nemohlo být považováno za způsobilý výdaj Projektu. Soud rovněž nechápe, proč chtěla žalobkyně modifikovat dohodu z února roku 2022, až když došlo k zahájení řízení o odnětí dotace o několik měsíců později. Pokud totiž byla přesvědčena o ekonomické nevýhodnosti tohoto způsobu dokončení Projektu, je překvapivé, že na dohodu s poskytovatelem dotace vůbec přistoupila. Současně je nutné uvést, že ani výběrové řízení na předmětnou techniku by nejspíše nebylo provedeno tak, aby se stihl Projekt řádně a včas dokončit, protože i toto výběrové řízení by bylo nutné zahájit již ke konci září 2022. Nic takového se však nestalo, jelikož o modifikaci dohody se žalobkyně zmínila až v souvislosti se zahájením řízení o odnětí dotace.
50. Soud rovněž souhlasí se žalovaným, že důvodné pochybnosti o splnění Projektu řádně a včas mohlo založit také neplnění ze strany žalobkyně v dohodnutých termínech a celková laxnost v přístupu žalobkyně, která je patrná z obsahu správního spisu. Nebylo totiž ojedinělé, že žalobkyně nedodávala žádané dokumenty nejen v původně stanoveném termínu, nýbrž ani po prodloužení lhůty.
51. Stran námitek týkajících se zprávy o stavu lokalit Agentury ochrany a krajiny ČR (dále „AOPK“) uvádí soud, že sám žalovaný neuvedl, že by ke dni 9. 8. 2022 nebyla většina cílů Projektu splněna či splnitelná. K zahájení řízení o odnětí dotace ale došlo až v polovině listopadu roku 2022. Projekt tak mohl být řádně a včas dokončen, pokud by žalobkyně k tomu činila náležité kroky. Soud souhlasí i se závěrem žalovaného, že samotné dokončení fyzických úprav je nutné vnímat jako pouze část realizace. Bylo totiž nutné doložit také stav Projektu, bez něhož by zanikla způsobilost výdajů. Projekt byl totiž schválen s předpokladem řádné realizace, včetně administrativní složky, a tento předpoklad by tak nebyl naplněn. Žalobkyně navíc sama připustila, že plánované činnosti v určitých lokalitách nebyly prováděny vůbec, nebo v omezeném rozsahu.
52. Soud neshledal důvodnou ani námitku, ve které žalobkyně vytýká žalovanému, že nevyužil možnosti finančních oprav, ale rovnou přistoupil k odnětí celé dotace. V tomto případě totiž povinnost správních orgánů využít institutu finančních oprav z ničeho neplyne. Naopak odůvodnění odnětí celé dotace považuje soud za logické, když Projekt nemohl být splněn řádně a včas ani přes nadstandardní přístup poskytovatele dotace k žalobkyni.

53. Městský soud tedy shledal, že správní orgány dostatečně zjistily skutkový stav věci, zabývaly se jeho důsledky pro možné splnění Projektu řádně a včas, přičemž své závěry řádně odůvodnily. Postupovaly přitom v souladu se zněním a smyslem dotčené právní úpravy a soud v jejich postupu neshledal žádné vady. Soud považuje za vhodné znovu vyzdvihnout až nadstandardní postup poskytovatele dotace a dalších zúčastněných osob, které se snažily nalézt ve spolupráci se žalobkyní možnost dokončení Projektu a přispět tak ke zlepšení stavu životního prostředí v ČR. Skutečnost, že žalobkyně této možnosti nevyužila a postupovala laxním způsobem hraničícím až s obstrukčním jednáním, není možné přikládat k tíži žalovaného a dalších dotčených orgánů. Ty správně konstatovaly naplnění důvodů dle § 15 odst. 1 písm. d) a h) ZRP, přičemž tyto důvody se vzhledem k vývoji řešené věci navzájem doplňují. Ani námitky stran naplnění důvodu dle 15 odst. 1 písm. d) ZRP proto soud neshledal důvodné.
54. Pro úplnost městský soud připomíná, že nemusí reagovat na všechny námitky žalobkyně, pokud proti nim uvede argumentaci, která je sama s to tyto námitky vyvrátit a v jejímž světle námitky neobstojí (rozsudek NSS ze dne 9. 5. 2023, č. j. 3 As 43/2021, body 14 a 15).

Závěr a náklady řízení

55. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
56. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně ve věci neměla úspěch, a proto jí nenáleží právo na náhradu nákladů řízení. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak v řízení mu žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly. Soud proto ve výroku II. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 13. května 2025

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu